

Kymenlaakson Liitto

KYMENLAAKSON MAAKUNTAKAAVA MAASEUTU JA LUONTO

Maakuntakaavan tavoitteet

Kotka 17.9.2007

Sisältö

1 Lähtökohdat

Maankäyttö- ja rakennuslain asettamat lähtökohdat

Maakuntasuunnitelman tavoitteet

Maakuntasuunnitelman visio

2 Maakuntakaavan tavoitteet

Toimiva aluerakenne

Maakunnan tasapainoinen kehitys ja elinkeinoelämän toimintaedellytykset

Kulttuuri- ja luonnonperintö, virkistyskäyttö

Kulttuuri- ja rakennusperintö

Luontoperintö

Virkistys

Luonnonvarat

Vesi- ja maa-ainesvarojen kestävä käyttö

Maa- ja metsätalous

Toimivat yhteysverkot ja energiahuolto

Liikenne

Tekninen huolto

3 Maakuntakaavatavoitteiden vaikutusten arviointi

1. Lähtökohdat

Maankäyttö- ja rakennuslain asettamat lähtökohdat

Maakuntakaava on yleispiirteinen suunnitelma alueiden käytöstä maakunnassa tai sen osa-alueella (MRL 4.4§). Maakuntakaavassa esitetään alueiden käytön ja yhdyskuntarakenteen periaatteet ja osoitetaan maakunnan kehittämisen kannalta tarpeellisia alueita. Aluevarauksia osoitetaan vain siltä osin ja sillä tarkkuudella kuin alueiden käyttöä koskevien valtakunnallisten tai maakunnallisten tavoitteiden kannalta taikka useamman kuin yhden kunnan alueiden käytön yhteen sovittamiseksi on tarpeen. (MRL 25.4§)

Maankäyttö- ja rakennuslaissa määritellään maakuntakaavaa koskevat sisältövaatimukset (MRL 28 §). Samassa laissa esitetään kaikille kaavamuodoille myös yhteiset alueiden käytön suunnittelun tavoitteet (MRL 5 §). Kaikkea alueiden käytön suunnittelua koskee myös velvoite huolehtia valtakunnallisten alueidenkäyttötavoitteiden huomioon ottamisesta siten, että edistetään niiden toteuttamista.

Maakuntakaavan suunnittelualueella on täällä hetkellä voimassa vanhan rakennuslain mukainen seutukaava.

Kaavamuotojen merkittäviä lainsäädännöllisiä eroja on kaksi:

- Rakennuslain 26.2 §:n mukaan viranomaisten oli suunnitellessaan alueiden käyttöä koskevia toimenpiteitä ja päättäessään niiden toteuttamisesta katsottava, ettei toimenpiteillä vaikeuteta seutukaavan toteutumista. MRL:n 32.2 §:n mukaan viranomaisen on vastaavassa tilanteessa otettava maakuntakaava huomioon, pyrittävä edistämään kaavan toteuttamista ja katsottava, ettei toimenpiteillä vaikeuteta kaavan toteuttamista.
- Rakennuslain 27.1 § ja MRL:n 33 §:n rakentamisrajoitukset poikkeavat toisistaan siten, että rakennuslaissa se koski kaikkia seutukaavan varauksia, MRL:ssä vain maakuntakaavassa virkistys- tai suojelualueeksi taikka liikenteen tai teknisen huollon verkostoja tai alueita varten osoitettuja alueita.

Lisäksi rakennuslain seutukaavan sisältöä koskevat määräykset olivat hyvin yleispiirteisiä verrattuna MRL:n osoittamiin maakuntakaavan sisältövaatimuksiin. Osallistumisen ja vaikutusten arvioinnin korostuminen on MRL:n uusi piirre, joka kuitenkin koskee kaikkia kaavatasoja.

Yhtymäkohtia seutu- ja maakuntakaavan välillä on kuitenkin enemmän kuin eroja. Mm. kohdat, jotka koskevat kaavojen yleispiirteisyyttä, kaava-aluetta, ylikunnallisuutta, kaavojen perustamista selvityksiin ja tutkimuksiin, maakunnan oloista johtuvien erityisten tarpeiden huomioon ottamista, alueiden käytön taloudellisuuden ja maanomistuksen huomioon ottamista sekä kaavan ohjausvaikutusta, ovat sisällöltään (ja usein sanamuodoiltaan) samat molemmissa laeissa.

Maankäyttö- ja rakennuslain mukainen kaava käsittelee toimintojen fyysisen ympäristön muutoksia ja pysyviä rakenteita. Maakuntakaavatasolla toimintoja ja toiminnallista vuorovaikutusta ja verkostoja voidaan tukea rakenteilla ja ratkaisulla, jotka ovat alueellisesti tai vaikutuksiltaan ylikunnallisia (esim. tiestö ja teknisen huollon ratkaisut). Yleispiirteisenä kaavatasona maakuntakaavalla voi vaikuttaa myös haitallisen ylikunnallisen toiminnon poissaoloon alueelta. Elinkeinotoiminnan kehittämisessä ja monipuolistamisessa voidaan maakuntakaavan keinoin käsitellä laaja-alaisesti ympäris-

töä, luontoa ja rakennettua ympäristöä hyväksi käyttävien toimintojen aluetarpeita. Muun paikallisen elinkeinotoiminnan tukeminen maakuntakaavassa liittyy siihen, että taajama- ja kylärakenteet yhteyksineen ovat kunnossa.

Valtakunnalliset alueidenkäyttötavoitteet

Alueidenkäyttötavoitteiden tehtävä

Valtakunnalliset alueidenkäyttötavoitteet ovat osa maankäyttö- ja rakennuslain mukaista alueidenkäytön suunnittelujärjestelmää.

Alueidenkäyttötavoitteiden tehtävänä on

- varmistaa valtakunnallisesti merkittävien seikkojen huomioon ottaminen maakuntien ja kuntien kaavoituksessa sekä valtion viranomaisten toiminnassa, auttaa saavuttamaan maankäyttö- ja rakennuslain ja alueidenkäytön suunnittelun tavoitteet, joista tärkeimmät ovat hyvä elinympäristö ja kestävä kehitys,
- toimia kaavoituksen ennakko-ohjauksen välineenä valtakunnallisesti merkittävissä alueidenkäytön kysymyksissä ja edistää ennakko-ohjauksen johdonmukaisuutta ja yhtenäisyyttä,
- edistää kansainvälisten sopimusten täytäntöönpanoa Suomessa sekä luoda alueidenkäyttöllisiä edellytyksiä valtakunnallisten hankkeiden toteuttamiselle.

Valtioneuvosto päätti tavoitteista vuonna 2000.

Valtioneuvoston päätöksessä valtakunnalliset alueidenkäyttötavoitteet on jaettu kuuteen asiakokonaisuuteen:

- toimiva aluerakenne
- eheytyvä yhdyskuntarakenne ja elinympäristön laatu
- kulttuuri- ja luonnonperintö, virkistyskäyttö ja luonnonvarat
- toimivat yhteysverkot ja energiahuolto
- Helsingin seudun erityiskysymykset
- luonto- ja kulttuuriympäristöinä erityiset aluekokonaisuudet.

Valtioneuvoston päätöksessä tavoitteet on jaettu yleis- ja erityistavoitteisiin niiden alueidenkäyttöä ja alueidenkäytön suunnittelua ohjaavien vaikutusten perusteella. Maankäyttö- ja rakennuslain mukaan tavoitteet on otettava huomioon - ja mikä vieläkin tärkeämpää - niiden toteuttamista on edistettävä maakunnan suunnittelussa, kuntien kaavoituksessa ja valtion viranomaisten toiminnassa.

Tavoitteiden tarkistaminen valmisteilla

Ympäristöministeriö on käynnistänyt valtakunnallisten alueidenkäyttötavoitteiden tarkistamisen. Tarkistus koskee vain tiettyjä osa-alueita. Tavoitteena on, että valtioneuvosto voisi tehdä päätöksen asiasta vuoden 2008 alussa.

<http://www.ymparisto.fi/default.asp?contentid=5804&lan=fi#a0>

Maakuntasuunnitelman tavoitteet

Kymenlaakson maakuntasuunnitelma 2005-2015 on hyväksytty Kymenlaakson maakuntavaltuustossa 19.12.2005. Maakuntasuunnitelman visio Kymenlaaksosta vuonna 2015 on ”Viihtyisä ja ekotehokas kansainvälinen vuorovaikutusalue”. Sen mukaan Kymenlaaksossa yhdistyvät kansainvälinen huippumetsäteknologia, kuljetusten kansainvälinen moniosaaminen, monipuolistunut toimiala ja työpaikkarakenne sekä viihtyisä ja turvallinen asumis- ja työympäristö. Kymenlaakso on viihtyisä ja turvallinen työ- ja asuinpaikka, jonka palvelutarjonta on kunnossa ja jonka vahvuutena on luonnollinen maaseudun ja keskusten vuorovaikutus sekä julkisen ja yksityisen sektorin toimiva yhteistyö. Maakunnasta on lyhyet ja toimivat yhteydet pääkaupunkiseudulle, Viroon ja Venäjälle. Avaintoimialojen yritysten kilpailukyky ja osaaminen on kansainvälisellä tasolla. Kymenlaaksossa lisätään ekotehokkuutta, siis luodaan lisää tuotannon arvoa pienentäen samalla ekologista kuormitusta. Tämä tarkoittaa mm. materiaalien ja energian käytön tehostamista, materiaalien kierrätyksen lisäämistä ja uusiutuvien luonnonvarojen kestäväen käytön maksimoimista. Samalla edistetään luonnon monimuotoisuuden säilymistä.

Maakuntasuunnitelman aluerakennesuunnitelmassa 2030 hahmotellaan Kymenlaakson aluerakenteen osien, ympäristön, taajamien, maaseudun ja liikenneverkon, kehitysvaihtoehtoja (kuva 1)

Maakuntasuunnitelman visio

”Viihtyisä ja ekotehokas kansainvälinen vuorovaikutusalue”

Kymenlaaksossa yhdistyvät kansainvälinen huippumetsäteknologia, kuljetusten kansainvälinen moniosaaminen, monipuolistunut toimiala- ja työpaikkarakenne sekä viihtyisä ja turvallinen asumis- ja työympäristö. Kymenlaakso on viihtyisä ja turvallinen työ- ja asuinpaikka, jonka palvelutarjonta on kunnossa ja jonka vahvuutena on luonnollinen maaseudun ja keskusten vuorovaikutus sekä julkisen ja yksityisen sektorin toimiva yhteistyö. Maakunnasta on lyhyet ja toimivat yhteydet pääkaupunkiseudulle ja Venäjälle. Avaintoimialojen yritysten kilpailukyky ja osaaminen on kansainvälisellä tasolla. Kymenlaaksossa lisätään ekotehokkuutta, siis luodaan lisää tuotannon arvoa pienentäen samalla ekologista kuormitusta. Tämä tarkoittaa mm. materiaalien käytön tehostamista, energiariippuvuuden vähentämistä, materiaalien kierrätyksen lisäämistä ja uusiutuvien luonnonvarojen kestäväen käytön maksimoimista. Samalla edistetään luonnon monimuotoisuuden säilymistä. Kymenlaaksolla on monipolvinen historia, joka on tärkeä rakennusaine maakunnan imagolle. Kymenlaakson kilpailukykyä lisää tietoisuus siitä, että historia on osaltaan muokannut Kymenlaaksosta alueen, jonne on helppo tulla ja juurtua.

Kymenlaakson maakuntasuunnitelma 2005-2015

2. Maakuntakaavan tavoitteet

Toimiva aluerakenne

Maakunnan tasapainoinen kehitys ja elinkeinoelämän toimintaedellytykset

Maakuntakaavalla tuetaan maakunnan tasapainoista väestön ja sen hyvinvoinnin kasvua, aluerakenteen kehittämistä sekä elinkeinoelämän kilpailukyvyyn ja kansainvälisen aseman vahvistamista. Tähän pyritään hyödyntämällä mahdollisimman hyvin olemassa olevia rakenteita, edistämällä elinympäristön laadun parantamista ja luonnon voimavarojen kestäväää käyttöä.

Maakuntakaavassa luodaan maankäytöllisiä edellytyksiä maakuntasuunnitelman ja –ohjelman kehittämistavoitteille osoittamalla kehitettäviä vyöhykkeitä, alueita ja kohteita. Maakuntakaavan alue- ja yhdyskuntarakenteen mitoituksen perustana on maakuntasuunnitelman väestö- ja työpaikkasuunnite, joka perustuu arvioon maakunnan tulevasta kehityksestä.

Maakuntakaavassa huomioidaan kansainvälisesti verkottuvia ja ylimaakunnalliseen yhteistyöhön perustuvia kehittämisvyöhykkeitä ja niitä tukevia maakunnallisia kehittämisperiaatteita. Maakunnan kehittämisen kannalta merkittävimmät vyöhykkeet ovat lännestä itään valtatie E-18 ja Salpausselän vaikutusalueilla, sekä etelästä pohjoiseen (Kymijoen akseli Kotkan ja Kouvolan välillä). Matkailuelinkeinon kannalta kehittämisen vyöhykkeet muodostuvat luonnonarvoihin perustuen Pohjois-Kymenlaakson järwiseudulle, Itäisen Suomenlahden rannikolle ja saaristoon sekä koko Kymijoen varrelle.

Maakuntakaavassa esitetään pitkän aikavälin kestävä maankäytölliset ratkaisut. Maankäyttöratkaisujen tavoitteena on yhdyskuntarakenteen eheyttäminen, liikennekuormituksen vähentäminen ja joukkoliikenteen edellytysten ylläpito. Tavoitteena on ympäristövaikutuksiltaan edullinen ja ekotehokas yhdyskuntarakenne ja liikennejärjestelmä.

Maakuntakaavassa turvataan alueidenkäytölliset edellytykset asunto-, palvelu ja työpaikkarakentamiselle, sen tarkoituksenmukaiselle sijoittumiselle ja hyvälle elinympäristölle. Maakuntakaavassa varaudutaan asumisen ja elinkeinoalueiden vaihtoehtoihin ja joustaviin toteuttamismalleihin.

Alueiden käytön kehittämisessä varaudutaan pääkaupunkiseudun väestönkasvun ja muun kehityksen suuntautumiseen liikenneväylien mahdollistamille vyöhykkeille. Joustavan työssäkäynnin mahdollisuuksia muihin Etelä-Suomen keskuksiin edistetään, samoin etätyön edellytyksiä.

Maakuntakeskusten, maakunnan osakeskusten, kunta- ja palvelukeskusten sekä kyläalueiden kehittämisellä turvataan toimiva aluerakenne ja edistetään maakunnallista ja seudullista yhteistyötä.

Kaupunkien ja maaseudun vuorovaikutusta edistetään ja kyläverkostoja kehitetään. Taajama- ja kylärakenteita määritellään ja rakennevaihtoehtoja hahmotetaan. Tavoitteena on säilyttää maaseudun elinvoimaisuus ja korostaa maaseutu ympäristöjen merkitystä alueen voimavarana.

Maaseudun asutusta sekä matkailu- ja muita vapaa-ajan toimintoja suunnataan ensisijaisesti tukemaan nykyisiä maaseutu-asutuksen vyöhykkeitä, maaseudun taajamia, kyläverkostoa ja olemassa olevan infrastruktuurin hyväksikäyttöä. Otetaan huomioon maaseudun elinkeinotoiminnan ja muun toimintapohjan monipuolistaminen sekä tarve saada uusia pysyviä asukkaita. Rantojen läheinen asutus ja loma-asutus sijoitetaan siten, että virkistys- ja suojeluarvojen säilyminen turvataan sekä luontomatkailun edellyttämät riittävät vapaat rannat säilytetään.

Sekä vakituisen- että vapaa-ajan asumisen kehittämisessä kiinnitetään huomiota monipuoliseen tarjontaan ja asumisen laadullisiin kysymyksiin. Vaihtoehtoja osoitetaan myös väljästi rakennetuista maaseutumaisista ympäristöistä. Asumisen laadutekijöistä maakuntakaavassa otetaan huomioon liikenneolot ja teknisen huollon taso, työssäkäynnin sujuvuus, palvelujen saavutettavuus, luonnonympäristön vetovoimaisuus ja rakennetun ympäristön ajallinen kerroksisuus.

Alueidenkäytössä kiinnitetään erityistä huomiota ihmisten terveydelle aiheutuvien haittojen ja riskien ennalta ehkäisemiseen ja olemassa olevien haittojen poistamiseen. Otetaan huomioon olemassa olevat tai odotettavissa olevat ympäristöhaitat ja riskit mm. pilaantuneisiin maa-alueisiin ja ilmastonmuutokseen liittyen.

Asuinalueita tai muita melulle herkkiä toimintoja sijoitettaessa kiinnitetään erityistä huomiota melun vaikutuksiin ja meluntorjuntaan. Yhtenäisten luonnonalueiden, erityisesti kansallispuistojen, merkitys luonnonrauha-alueina korostuu ja niiden saavutettavuutta kaupunkiseuduilta ja taajamista pyritään vahvistamaan. Maaseutumaiset alueet tarjoavat äänimaisemaltaan rauhallisia asuinympäristöjä.

Elinkeinoelämän toimintaedellytyksiä edistetään hyödyntämällä maakunnan hyvää sijaintia ja saavutettavuutta osana nopeasti kehittyvää Etelä-Suomea ja Itämeren aluetta. Erityyppisiin tarpeisiin soveltuvia elinkeinotoimintojen alueita osoitetaan taajamien

yhteyteen sekä hyvien liikenneyhteyksien varsille, olemassa olevaa yhdyskuntarakennetta tukien. Erityistä huomiota kiinnitetään logistiseen kokonaisuuteen.

Kymenlaaksossa on valtakunnallisesti merkittäviä maanpuolustuksen yksikköjä Valkealan Vekaranjärvellä, Utissa sekä Haminassa. Riittävät alueidenkäytölliset ja toiminnalliset edellytykset maanpuolustuksen sekä rajavalvonnan toiminnoille turvataan.

Liikenteen ja teknisen huollon ratkaisulla edistetään yritysten toimintaedellytyksiä. Olemassa olevaa yhdyskuntarakennetta tukevaa palveluverkostoa edistetään ottamalla huomioon päivittäistavarakaupan muutokset, kaupan suuryksiköt, tilaa vaativa erikoistavarakauppa, suuria tiloja tarvitsevat ja ympäristöhäiriöitä aiheuttavat toiminnot sekä maaseudun kauppakeskittymät ja palveluverkko.

Maa- ja metsätalouden ja muiden maaseutuelinkeinojen harjoittamisen maankäytölliset mahdollisuudet ja kehittymismahdollisuudet turvataan. Erityistä huomiota kiinnitetään erilaisten toimintojen tarpeisiin ja vaikutuksiin suhteessa sijaintiin, ympäristöön ja mitoitukseen.

Matkailua edistetään osoittamalla matkailupalvelujen alueita taajamista ja maaseudulta, sijainniltaan hyviltä ja ympäristöltään vetovoimaisilta aluekokonaisuuksilta, tukien olemassa olevia palveluita. Matkailua tuetaan matkailun oheistoimintoja palvelevan infrastruktuurin monipuolisella kehittämisellä – esimerkiksi kytkemällä matkailu- ja virkistyspalvelut sekä luonto- ja kulttuurinähtävyydet osaksi laajaa vapaa-ajanalueiden verkostoa. Monikäyttöisiä reitistöjä kehitetään maakunnan vesistöjen sekä luonnon ja kulttuuriympäristön suomia mahdollisuuksia hyödyntäen.

Matkailun vetovoima-alueet tunnistetaan ja osoitetaan. Matkailun kehittämismahdollisuudet perustuvat alueen omaan väestöön, suuriin liikennevirtoihin, Venäjän markkinoiden läheisyyteen ja luonto- sekä kulttuuritarjontaan. Vetovoima-alueilla luodaan alueidenkäytöllisiä edellytyksiä matkailun kestäväälle kehittämiselle. Tavoitteena on, että vetovoima-alueita kehitettäessä ei yleisiä virkistyskäyttömahdollisuuksia heikennetä.

Virkistystoimintoja kehittämällä edistetään luonto- ja kulttuurimatkailua sekä tuetaan matkailukeskusten ja –alueiden verkottumista sekä vapaa-ajan vyöhykkeiden kehittämistä toimivina palvelukokonaisuuksina. Luontomatkailun kehittämisen tavoite on toisiaan tukevien yhtymäkohtien löytäminen luonnonsuojelun, maisemasuojelun, virkistyskäytön ja muun maaseudun elinkeinotoiminnan osalta.

Maakuntakaavassa edistetään matkailu- ja virkistyskeskusten verkostoitumista sekä esitetään matkailu- ja virkistyskeskusten vyöhykkeiden ja alueiden kehittämisperiaatteita. Erilaisia matkateemoja tuodaan esiin (vesistöt, elämykset, kulttuuri historia, luonto). Maaseutumatkailukohteisiin kiinnitetään erityistä huomiota.

Kulttuuri- ja luonnonperintö, virkistyskäyttö

Kulttuuri- ja rakennusperintö

Kulttuuri- ja rakennusperintöä vaalitaan ja merkittävistä maisema-alueista osoitetaan valtakunnallisesti ja maakunnallisesti arvokkaat ympäristöt, joista erityisesti huomioidaan Unescon hyväksymät maailmanperintökohteet Verlan tehdas ympäristöineen Valkealassa ja Struven ketjun eteläisin piste Pyhtäällä. Elinympäristön viihtyisyyttä edistetään kiinnittämällä huomiota rakennetun ympäristön ajalliseen kerroksellisuuteen ja muihin kulttuuripiirteisiin sekä korkeatasoiisiin, maakunnan omaleimaisuutta vahvistaviin, maisemakuvaan sopeutuviin ja mittakaavaltaan ihmisläheisiin rakennettuihin ympäristöihin.

Kulttuuriympäristön ja rakennusperinnön vaalimisessa otetaan huomioon kansainvälisten ja kansallisten sopimusten, päätösten ja ohjelmien sisältö sekä maakunnalliset ja seudulliset tarpeet ja osoitetaan ne kaavassa. Huomioitavia kansainvälisiä sopimuksia kulttuuri- ja rakennusperinnön säilyttämisestä ovat Eurooppalainen maisemayleissopimus (Firenze 2000), Maltan yleissopimus arkeologisen perinnön suojelusta (Malta 1992) ja Granadan yleissopimus (Granada 1975).

Kymenlaakson esihistoriallisen ja historiallisen ajan kiinteät muinaisjännökset muodostavat alueen kulttuurisen perustan ja ne huomioidaan vuosina 2007 ja 2008 päivitettävien inventointien mukaisesti.

Kulttuuriympäristön alueellisen omaleimaisuuden säilymistä edistetään alueiden erityispiirteiden tunnistamisella ja huomioon ottamisella sekä kokonaisuuksien ja kohteiden suojelussa että erityisesti uuden toiminnan ja uuden rakentamisen sijoittamisessa.

- Kymenlaakson erityispiirteinä on arvokkaiden alueiden ja kohteiden runsaus
- teollisuuden ja merenkulun ympäristöissä
 - historiallisilla raja-alueilla
 - kartanoympäristöissä
 - linnoitusalueilla
 - joenvarsi- ja saaristoasutuksen ympäristöissä vesialueineen.

Luontoperintö

Elollisen ja elottoman luonnon kannalta arvokkaiden ja herkkien alueiden monimuotoisuus säilytetään osoittamalla suojelualueita ja huomioimalla ympäristöarvoja myös suojelualueiden ulkopuolella. Maakunnan luonnon erityispiirteisiin kiinnitetään erityistä huomiota. Maakunnan omaleimaiset ympäristöt ovat mm. Salpausselät, Kymijoki, Kymenlaakson järvi- ja eräalueet, Itäisen Suomenlahden saaristo ja Etelä-Kymenlaakson suo-alueet. Luonnonarvojen vaaliminen edellyttää, että maakuntakaavassa näihin liittyvät, vähintään seudullisesti merkittävät arvot tunnistetaan ja ohjataan muuta alueiden käyttöä siten, että luonnonarvojen säilyminen voidaan kohtuullisella tavalla turvata.

Luontokohteiden sijainti ja merkitys ekologisen verkoston osana arvioidaan, ekologiset yhteydet tunnistetaan ja viheralueverkostoa kehitetään. Yhtenäisten ja arvokkaiden luontoalueiden pirstoutuminen pyritään estämään.

Ylimaakunnallisesti merkittävien ja ympäristöarvoiltaan vetovoimaisten aluekokonaisuuksien säilymiseen ja hyödyntämismahdollisuuksiin kiinnitetään erityistä huomiota. Näihin alueisiin luetaan Kymenlaaksossa Itäisen Suomenlahden rannikko ja saaristo, Kymijoen luonto- ja kulttuurihistoria-alue sekä Pohjois-Kymenlaakson erämaa-alue. Erityisasemassa ovat Repoveden, Valkmusan- ja Itäisen Suomenlahden kansallispuistot.

Ranta-alueiden käytössä kiinnitetään huomiota vesistöjen ekologiseen kestävyys- ja tulvariskien olemassaoloon ja mahdolliseen kasvuun. Merenrannikolla otetaan huomioon mahdolliset öljyntorjunnan edellyttämät aluetarpeet rannan tuntumassa. Vedenalaisen luonnon tiedot huomioidaan sen mukaan kun uusia inventointitietoja on käytettävissä. Suomen rannikkostrategian linjaukset ja tavoitteet huomioidaan. Vesi- ja rantaluonnon suojelun kannalta erityistä suojelua vaativien vesistöjen ympäristöjä vaalitaan.

Luonnonympäristön osalta edistetään kansainvälisten sopimusten täytäntöönpanoa Kymenlaaksossa.

Virkistys

Virkistysalueiden osoittaminen perustuu maakunnallisiin virkistys- ja ulkoilun tarpeisiin. Virkistykseen soveltuvat alueet osoitetaan ja niiden muodostamaa verkoston toimivuutta kehitetään. Voimassaolevan seutukaavan virkistysalueiden toteutuminen selvitetään. Samalla tutkitaan, millä tavalla virkistysalueet on tarkoitus toteuttaa.

Virkistys ja ulkoilualueverkosto kehitetään erityisesti maakunnan vetovoima-alueilla. Taajamat ja virkistysalueet kytetään toisiinsa reitistöjen ja vihervyöhykkeiden muodostamalla verkostolla. Verkostojen toteutuksessa otetaan huomioon reitistöjen ja niiden palveluvarustuksen monikäyttöisyys ja eri vuoden aikojen tuomat tarpeet. Maakuntakaavalla osoitetaan seudulliset virkistysalueet sekä niitä yhdistävät maa-

kunnallisesti ja seudullisesti merkittävät reitit huomioiden sekä asukkaiden että matkailijoiden tarpeet.

Virkistysalueita toteuttamalla edistetään myös luontoarvojen vaalimisen tavoitteita sekä säilytetään maiseman monimuotoisuutta. Maankäytön suunnittelussa kiinnitetään huomiota rakentamattomien alueiden riittävyyteen ja huolehditaan toimintojen sijoittamisesta siten, että myös yleiselle luonnon virkistyskäytölle jää riittävästi vapaita alueita. Vesilläliikkujien reitistöjen riittävydestä, peruspalveluista ja rantautumismahdollisuuksista huolehditaan.

Maakuntakaavalla edistetään luonnon moninaiskäytön edellytyksiä siten, että luonnonarvoihin perustuva virkistyskäyttö ja matkailu sovitetaan yhteen suojelu- ja muiden tavoitteiden kanssa. Luonnon virkistyksestä moninaiskäyttöä edistetään luonnon vetovoimaisilla metsäalueilla, luonnon- ja kulttuurimaisema-alueilla sekä kansallispuisto- ja muilla luonnonsuojelualueilla, vaarantamatta alueiden pääasiallista käyttötarkoitusta tai alueiden suojelutavoitteita. Natura 2000 –verkoston osalta huomioidaan suojelualueiden hoito- ja käyttösuunnitelmat.

Virkistysalueita hyödynnetään asuinviihtyvyyden kehittämiseksi, maakunnan houkuttelevuuden parantamiseksi sekä alueen matkailutoimintaedellytyksen kehittämiseksi. Matkailun toimintaedellytyksen kehittämiseksi tunnistetaan merkittävät matkailuvyöhykkeet, matkailukeskukset ja matkailualueiden verkostot.

Luonnonvarat

Vesi- ja maa-ainesvarojen kestävä käyttö

Pohja- ja pintavesien säilyminen käyttökelpoisina ja puhtaina turvataan maankäyttöä ohjaamalla. Maakuntakaavassa osoitetaan keskeiset tärkeät ja vedenhankintaan soveltuvat pohjavesialueet.

Euroopan Unionin Vesipuitedirektiivin tavoitteet huomioidaan. Vesipuitedirektiivin päätavoite on, että kaikkien Euroopan vesien tulisi saavuttaa hyvä tila vuoteen 2015 mennessä ja vedenkäytön tulisi tällöin olla kestäväällä pohjalla.

Maakuntakaavalla turvataan luonnonvarojen moniarvoinen käyttö, riittävä suojelu ja kestävä hyödyntäminen niin, että saatavuus turvataan myös tuleville sukupolville. Luontotyyppipohjaisiin kokonaisarviointeihin ja luonnonvarojen säästävään käyttöön perustuen turvataan yhdyskuntien rakentamisen vaatiman kiviaineksen joustava saanti harju- ja kallioalueilta pitkällä tähtäimellä.

Varataan tarpeelliset alueet maa-ainestenotolle ja varaudutaan myös maakunnan ulkopuolelta, esimerkiksi pääkaupunkiseudulta tuleviin tarpeisiin. Arvokkaiden rakennuskivien hyötykäytön mahdollisuudet turvataan ja aineenottoalueiden jälkikäyttömahdollisuuksia tutkitaan. Samalla selvitetään, mitkä alueet eivät sovellu laaja-alaisen maa-ainesten ottoon.

Turvetuotannon edellytykset turvataan osana kotimaisen energiavarojen hyötykäyttöä ja ympäristörakentamista. Tuotanto- ja suojelutarpeet sovitetaan yhteen varmistamalla suoluonnon monimuotoisuus ja muut ympäristönäkökohdat. Turvetuotantoalueita osoitetaan siinä laajuudessa, että määrältään riittävä, edullinen ja toimitusvarma tur-

peen saanti lämpölaitoksille ja teollisuudelle turvataan. Turpeenoton vaikutuksia tarkastellaan valuma-alueittain ja otetaan huomioon erityisesti suoluonnon monimuotoisuuden säilyttämisen ja muiden ympäristönäkökohtien sekä taloudellisuuden asettamat vaatimukset.

Maa- ja metsätalous

Maa- ja metsätalouden alueidenkäytölliset toimintaedellytykset turvataan. Maakuntakaavassa maa- ja metsätalousalueiden tuotannollisia toimintaedellytyksiä tarkastellaan siitä näkökulmasta, että muu maankäyttö ei ilman erityistä syytä tai tarpeettomasti korvaa tai pirsto hyviä, laajoja tai yhtenäisiä tuotantoalueita. Maakuntakaavassa muu maankäyttö on esim. maa- ja metsätalousalueille sijoitettava vähintään seudullista infrastuktuuria, teitä, johtoja ja muita laajoja teknisen huollon alueita ja rakenteita, mahdollisesti myös maa-ainesten ottoalueita ja puolustusvoimien alueita ympäristövaikutuksineen.

Maatalouden voimakkaan rakennemuutoksen aiheuttamat tarpeet otetaan huomioon samalla kun turvataan uusien tuotantomuotojen kuten bioenergian tuotannon edellytyksiä.

Maa- ja metsätalousvaltaisilla alueilla osoitetaan aluekokonaisuuksia, joilla on vähintään ylikunnallista merkitystä ja alueita, joihin kohdistuu maakunnallisia ja seudullisia tarpeita. Näitä alueita voivat olla em. väylien ja toimintojen lähialueet ja maa- ja metsätalousvaltaiset alueet joilla on vähintään seudullisesti merkittäviä ympäristöarvoja tai ulkoilun ohjaamistarvetta.

Metsien moninaiskäyttöä edistetään. Maakuntakaavalla parannetaan metsäluonnon moninaiskäytön edellytyksiä siten, että metsätalouden intressit sovitetaan yhteen virkistykseen, matkailun, luonnon monimuotoisuuden- ja muiden tavoitteiden kanssa.

Toimivat yhteysverkot ja energiahuolto

Liikenne

Liikenteen osalta pyritään ekologisesti kestäviin ratkaisuihin. Olemassa olevaa infrastruktuuria kehitetään ja käytetään mahdollisimman tehokkaasti. Maankäytön suunnittelussa pyritään liikenteen vähentämiseen. Liikenteen aiheuttamia ympäristöhaittoja vähennetään, pohjavesien pilaantumisriskiä pienennetään ja tärkeisiin ympäristökohteisiin kohdistuvia riskejä minimoidaan.

Kymenlaakson kautta kulkevat tie- ja rautatieyhteydet ovat osa kansainvälistä TEN-verkkoa ja palvelevat laajasti Suomen vientiteollisuuden tarpeita. Pääyhteyksien liikennöitävyyttä ja turvallisuutta parannetaan kuljetusten ja elinkeinoelämän kilpailukyvyyn kannalta keskeisillä väylillä. Kaavassa osoitetaan uudet linjaukset valtateille 7 Loviisa-Kotka ja Hamina-Vaalimaa (moottoritie), 6 Tykkimäki-Kaipiainen ja 12 Jokue-Suvioja. Huomioidaan runkoverkon teille esitetyt tavoitteet. Runkoverkkoon verrattavia liikennettä välittäviä yhteyksiä ovat kauppamerenkulun väylät.

Turvataan maaseutualueiden pysyvän asutuksen, vapaa-ajan asutuksen, matkailun sekä maatalouden kuljetusten ja metsäteollisuuden puukuljetusten tarvitsemat tärkeät yhteydet ja liikenteen palvelutaso.

Kaavaratkaisulla edistetään kevyen liikenteen verkostojen kehittämismahdollisuuksia ja jatkuvien reittien muodostumista. Kaavassa otetaan huomioon joukkoliikenteen tarpeet. Melu- ja värinäongelmat otetaan huomioon maankäytön suunnittelussa.

Helsingistä itään suuntautuvan radan sijoittumien ja liikenteen vaikutukset maankäyttöön selvitetään.

Varmistetaan Valkealan Utin sotilaslentotoiminnan kehittyminen.

Kehitetään harrastusilmailun toimintaedellytyksiä.

Turvataan vesiliikenteen yhteysmahdollisuudet Saimaan vesistöstä Suomenlahteen. Turvataan valtakunnallisesti tärkeiden Kotkan ja Haminan satamien liikenneyhteyksien kehittämismahdollisuudet. Osoitetaan saaristoliikenteen tärkeät väylät ja niihin liittyvä satamaverkosto.

Tekninen huolto

Teknisen huollon järjestelyissä pyritään ympäristön ja talouden kannalta kestäviin ratkaisuihin. Energiahuollon, jätehuollon ja vesihuollon tarkoituksenmukaisilla järjestelyillä tuetaan alue- ja yhdyskuntarakenteen toimivuutta. Yhdyskuntien teknisen huollon perusrakenteita kehitetään kestäväällä tavalla seudullisina ja maakunnallisina kokonaisuuksina.

Maankäyttöratkaisuilla pyritään edistämään energian tehokasta käyttöä, vähentämään energiahuollon päästöjä sekä edistämään uusiutuvien energiavarojen hyödyntämistä.

Kaavaratkaisuilla turvataan valtakunnallisesti ja seudullisesti merkittävien voimajohtojen ja kaasuputkien toteuttamisen edellytykset. Maakuntakaavassa otetaan huomioon sekä tarpeelliset uudet linjaukset että vanhojen verkostojen parantamisen ja laajentamisen tarpeet. Ensisijaisesti pyritään hyödyntämään olemassa olevia johtokäytäviä.

Maakuntakaavassa osoitetaan merkitykseltään vähintään seudulliset energiatuotantolaitokset, siirtojohdot ja muuntoasemat sekä varaudutaan sähkönsiirtoverkon uusien osien toteuttamiseen ja vanhojen verkonosien vaatimiin muutoksiin.

Jätehuollon keskeisenä tavoitteena on jätemäärien vähentäminen, hyötykäytön lisääminen ja käsittelyn teknisen tason nostaminen. Anjalankosken Keltakankaan jätteenkäsittelykeskusta (Ekopark) kehitetään kestävä kehityksen periaatteisiin rakentuvana alueena, josta tavoitellaan modernia jätteenkäsittelyn ja kierrätyksen keskustaa. Maakuntakaavalla osoitetaan alueet teollisuusjätteiden ja pilaantuneiden maiden käsittelylle.

Tavoitteena on hyvänlaatuisen, terveellisen ja määrältään riittävän raakaveden saannin turvaaminen asutuksen ja elinkeinoelämän tarpeisiin. Valkealan Utin ja Selänpään pohjavesialueille ei osoiteta sellaista toimintaa, joka vaarantaa vedenottoa. Selvitetään mahdolliset varavedenottamot sekä mahdollisuudet verkostojen yhdistämiseen.

Jatketaan jätevesien kokoamista suurempiin yksiköihin mahdollisimman korkean puhdistustehon ja mahdollisimman vähäisten jätevesihaittojen saavuttamiseksi.

3. Vaikutusten arviointi

Maakuntakaavan tavoitteiden vaikutusten arviointi

Kymenlaakson maakuntakaavan tavoitteet perustuvat lähtökohdiltaan maankäyttö- ja rakennuslain tavoitteisiin sekä valtakunnallisiin alueidenkäyttötavoitteisiin. Sekä lainvalmisteluun että valtioneuvoston alueidenkäyttötavoitteisiin liittyen on tehty vaikutusten arviointia. Edellä mainitut arviointitiedot toimivat lähtökohtana myös Kymenlaakson maakuntakaavan tavoitteiden arvioinnin tarkastelussa. Maankäyttöratkaisujen vaikutukset arvioidaan kaavaprosessin edetessä.

Maakuntakaavatavoitteiden vaikutusten määrää, laajuutta ja merkittävyyttä on mahdollista arvioida vain yleispiirteisesti. Tavoitteiden vaikutuksia tarkastellaan seuraavassa maankäyttö- ja rakennusasetuksen 1 §:ssä esitetyn ryhmittelyn mukaisesti.

Vaikutukset ihmisten elinoloihin ja elinympäristöön

Tavoitteiden mukaisella alueidenkäytöllä on pääsääntöisesti myönteisiä vaikutuksia ihmisten elinoloihin. Ihmisten asuinympäristöä koskevat toiveet ja suhtautuminen muutoksiin on aina yksilöllistä. Siten voivat vaikutukset olla kunkin osallisen kohdalla joko myönteisiä tai kielteisiä.

Tavoitteiden mukainen maankäyttö luo edellytyksiä kilpailukyvyen parantumiselle ja taloudelliselle kasvulle. Tavoitteet tukevat ensisijaisesti Kymenlaakson maaseudun elinkeinoelämän kuten maa- ja metsätalouden sekä matkailualan toimintaedellytyksiä. Tavoitteet vaikuttavat myönteisesti koko maaseudun elinvoimaisuuteen.

Myönteinen talouskasvu voi aiheuttaa liikenteen kasvua kaavan osa-alueilla, erityisesti suurten liikenneväylien ympäristöissä. Liikennehaitat vaikuttavat merkittävästi asuinviihtyisyyteen ja turvallisuuteen esimerkiksi suurilla idästä länteen kulkevilla rai-de- ja tieväylillä. Teknisillä ratkaisuilla on kuitenkin mahdollista lieventää vaikutuksia. Myös puolustusvoima -alueiden kehittäminen voi lisätä melu- ja viihtyvyyshaittoja.

Virkistys- ja ulkoilualueiden riittävyys luo edellytyksiä liikuntaan liittyvälle vapaa-ajanvietolle sekä luontomatkailulle. Virkistysalueverkoston toimivuus ja vaikutukset tarkastellaan erilliselityksessä.

Vaikutukset maa- ja kallioperään, veteen, ilmaan ja ilmastoon

Uusiutumattoman, maa- ja kallioperästä saatavan kiviaineksen kokonaiskulutus kasvaa rakentamisen jatkuessa voimakkaana. Kymenlaaksossa on runsaasti laaja-alaisia maa-aineisten otto-alueita ja niiden vaikutukset ympäristöön ovat merkittävät. Kivi- ja soravarantojen hyödyntäminen vaikuttaa pysyvästi maisemaan ja ympäristöön, mutta sen työllistävä vaikutus maaseutualueella on merkittävä.

Salpausselän eteläpuoliset turvetuotantoalueet ovat Etelä-Suomen laajimmat. Vaikutusten lieventämiseksi ja aluekäytön ohjaamiseksi laaditaan erillinen taustaselvitys (Kiviainekset ja turve Kymenlaakson maakuntakaavassa). Turvetuotannon laajentaminen Kymenlaakson suovyöhykkeellä voi vaikuttaa kielteisesti mm. läheisyydessä oleviin laajoihin Natura 2000 –kohteisiin.

Laaja-alaista vedenalaista soranottoa ei ole esitetty tavoitteissa. Vaikutukset meriluonnolle olisivat todennäköisesti merkittävät. Vaikutusten arviointi vaikeutta se, ettei vedenalaisesta luonnosta vielä ole käytettävissä inventointiaineistoa.

Maakunnan vesihuollon pitkän tähtäyksen kehittämisvaihtoehdot toisen Salpausselän alueella tutkitaan ja arvioidaan kaavaprosessin edetessä (maininta mm. osallistumis- ja arviointisuunnitelmassa.)

Rakenteen tiivistäminen ja puhdistustekniikan kehittyminen mahdollistavat tehokkaamman jätevesien käsittelyn. Vuonna 2004 voimaan tulleella valtioneuvoston asetuksella talousvesien käsittelystä pyritään vähentämään ympäristön pilaantumista myös haja-asutuksen ja loma-asutuksen alueella. Järjestelmät ovat saatettava vastaamaan jätteenkäsittelyn vaatimuksia viimeistään kymmenessä vuodessa.

Kaava alueen merkittävin vesistöjen kuormittaja on maatalous. Kuormitusta on Suomen ympäristökeskuksen mukaan mahdollista vähentää noin 30 %:lla suoja-alueiden, kosteikkojen ja erityisesti peltotoimien (esim. suorakylvön) avulla. Edellä mainittuihin toimenpiteisiin ei voi välittömästi vaikuttaa maakuntakaavaratkaisulla. Tilakoon kasvu tuo mukanaan uudenlaisia riskejä etenkin kotieläintiloilla.

Liikennesuoritteiden kasvu lisää ajoneuvopäästöjä ja ympäristöriskejä. Vaikutukset ilman laatuun ovat suurimmat vilkasliikenteisten väylien lähellä. Vesiliikenne on kokonaisvaikutuksiltaan ekotehokas, mutta lisääntyvät päästöt ilmaan kuormittavat ympäristöä.

Vesiliikenneyhteyksien kehittäminen velvoittaa selvitysten tekoon mm. väylien toteutuksen vaikutuksista ihmisiin, talouteen ja ympäristöön. Vaikutukset ovat kaikilta näkökannoilta suuria.

Eryityisesti energiatuotannon ja liikenteen päästöt vaikuttavat kasvihuoneilmiön nopeuteen. Uusiutuvien energiamuotojen ja maakaasun käytön edistämällä on pääosin myönteisiä ympäristövaikutuksia. Biopolttoaineiden edistämisen valmistelua on käynnistetty ympäri maailman. Biopolttoaineiden myönteiset vaikutukset esim. työllisyyteen ja energian omavaraisuuteen varmistetaan vain kotimaisen tuotannon kehittämällä.

Tiivistyvä aluerakenne mahdollistaa tehokkaamman energiankäytön erityisesti lämmityksessä, mikä vähentää päästöjä ilmaan.

Vaikutukset kasvi- ja eläinlajeihin, luonnon monimuotoisuuteen ja luonnonvaroihin

Toimiva viheralueverkosto säilyttää kasvi- ja eläinlajien kasvupaikkoja ja mahdollistaa lajien leviämisen ja liikkumisen. Verkosto ja erityisesti suojelualueet ylläpitävät luonnon monimuotoisuutta ja suojelun suotuista tasoa. Laajojen metsäkokonaisuuksien säilyttäminen ottaa huomioon monien lajien riippuvuuden metsäluonnosta. Verkoston muodostavilla viheralueilla on elinympäristöä monipuolistava ja viihtyvyyttä lisäävä merkitys.

Rakentaminen ja alueidenkäytön muutokset vähentävät ja muuttavat ainakin paikallisesti luonnon monimuotoisuutta. Isot liikenneväylät pirstovat luonnonalueita rannikolla ja Salpausselän alueella idästä länteen sekä Kymijoen akselilla etelästä pohjoiseen. Kaavatavoitteiden lähtökohta on kuitenkin olemassa olevien väylien kehittäminen. Ratkaisu vähentää haittoja merkittävästi. Aluekäytölliset muutokset ovat suurimpia kasvavien taajamien ja liikennesolmukohtien läheisyydessä. Rakentamisen ulko-

puolelle jäävillä alueilla on mahdollista säilyttää ja lisätä luonnon monimuotoisuutta. Kaavan vaikutukset luonnon monimuotoisuuteen ja Natura 2000-kohteisiin tarkistetaan erillisessä selvityksessä.

Vaikutukset alue- ja yhdyskuntarakenteeseen, yhdyskunta- ja energiatalouteen sekä liikenteeseen

Aluerakenteen tiivistämisellä edistetään yhdyskuntarakenteen eheyttä. Eheytyminen myötä yhdyskuntarakenteen toimivuus ja taloudellisuus paranee. Tämä tavoite palvelee hyvin mahdollisuutta kehittää alueen joukkoliikennepalveluita sekä kevyen liikenteen olosuhteita. Lisääntyvällä haja-asutuksella on pitkäaikaisia kielteisiä yhdyskuntataloudellisia vaikutuksia.

Väestönkasvu ja taloudellinen kasvu lisäävät työmatka-, vapaa-ajan ja tavaraliikenteen kokonaismäärää. Vuorovaikutus Kymenlaakson taajamien ja maaseutualueiden välillä kasvaa. Liikenneinvestointien yhdyskuntataloudellinen osuus pysyy suurena (esim. E18 tie). Raide- ja maantieliikenneväyliä koskevilla ratkaisulla on suuri vaikutus yhdyskuntarakenteen kasvusuuntiin myös tulevaisuudessa.

Suurten ikäluokkien eläkkeelle siirtyminen, etätyömahdollisuudet ja vapaa-ajan asuntojen koon ja tason nousu lisäävät niiden muuttamista ympärivuotiseen käyttöön. Myönteisiä vaikutuksia ovat mm. asukkaiden tavaroiden ja palvelujen käytöstä aiheutuvat vero- ja työllisyysvaikutukset. Kielteisiä vaikutuksia aiheuttavat yhdyskuntarakenteen hajautuminen sekä esimerkiksi vesistöön kohdistuva ympäristökuormitus.

Vaikutukset kaupunkikuvaan, maisemaan, kulttuuriperintöön ja rakennettuun ympäristöön

Kaava-alueella ei käsitellä kaupunkialueita. Maisemakuvaan vaikuttavat kaava-alueella erityisesti maa- ja metsätalouden toimet, rakentaminen ja maa-ainesten otto.

Yleisesti katsottuna, maa- ja metsätalouden vaikutuksen maisemakuvaan ovat myönteisiä. Turvaamalla metsätalouden toimintaedellytyksiä ylläpidetään samalla monimuotoista kulttuurimaisemaa. Kestävällä metsätaloudella säilytetään alkuperäisluonnon maisema-arvoja.

Tiivistäminen, rakennustehokkuuksien kasvu ja rakennuskannan uudistaminen muuttavat maisemakuvaa paikoin kylä-alueilla ja erityisesti isojen taajamien läheisyydessä, hyvien liikenneyhteyksien vaikutuspiirissä ja vesistöjen tuntumassa. Vapaa-ajan asuntojen muuttamiseen ympärivuotiseen käyttöön lisääntyy ja voi paikoin vaikuttaa merkittävästi maisemaan. Rakentamisen keskittyminen nykyisen rakenteen yhteyteen tukee rakenteen ulkopuolisten peltoalueiden nykyistä maankäyttöä ja maisemakuvan säilymistä. Maisema-alueiden osoittamisella vaikutetaan aktiivisesti kulttuuriperinnön säilymiseen ja alueisiin kohdistuvien muiden maankäytön aiheuttamien vaikutusten hallintaan.

Maa-aines oton vaikuttaessa maisemaan pysyvästi, on alueiden maisemointiin ja jälkikäyttöön kiinnitettävä erityistä huomiota tuotantoalueiden vapautuessa.

Kulttuuriperintöä koskevia kansallisia ja kansainvälisiä sopimuksia huomioidaan ja arvokohteiden inventointitietoja ajankohtaisestaan. Ajankohtaisten tietojen huomiointi parantaa kulttuuriympäristön säilymistä kaava-alueella. Maatalouden rakennemuutoksen vuoksi saatetaan menettää maisemakuvallisesti ja rakennushistoriallisesti merkittävää rakennuskantaa. Toimintojen monipuolistuminen lisää sen sijaan mahdollisuuksia löytää vanhalle rakennuskannalle uusia käyttömuotoja.

YHTEYSTIEDOT

Kymenlaakson Liitto
PL 35 (Karhulantie 36 B), 48601 KOTKA
Puhelin: 05-230 8900
Sähköposti: etunimi.sukunimi@kymenlaakso.fi
Fax: 05-230 8910
Internet: www.kymenlaakso.fi

Suunnittelujohtaja Ari Pietarinen Puh. 05-230 8917
Maakuntakaavainsinööri Hanna Lampinen Puh. 05-230 8923
Suunnitteluarkkitehti Seppo Serola Puh. 05-230 8936
Ympäristösuunnittelija Frank Hering Puh. 05-230 8942
Aluekehityssuunnittelija Riitta Kallström Puh. 05-230 8914
